

Конспект „Онтология“

за кандидат-докторантски изпит

От кандидатите се очаква да извършат философско онтологизиране от (фундаментално, херменевтично, критическо, субектно, и др. - по избор на кандидата) по две теми - една от Предметна онтология и една от Субектна онтология, в което да покажат умения и компетенции за:

- различаване и употреба на различни философско-онтологични постижения,
- Овладяване на философско-онтологически процедури,
- Справяне със ситуации изискващи изобретяването на начини за онтологично мислене.

На писмен изпит се оценяват показаните умения и компетентност по различните онтологични реалности (методи, техники и процедури). Изпитът се провежда по изтеглени на случаен принцип теми и допълнително зададени въпроси от членовете на комисията.

I. Предметна онтология А/ Битие и Същност

1. Битие, не-битие, ставане;
2. Налично битие, нещо и друго;
3. Количество, качество, мяра;
4. Привидност и явление;
5. Предмет, основание и условие;
6. Форма и съдържание;
7. Цяло и части; Б/ Субстанция

1. Вътрешно и външно;
2. Необходимост и случайност;
3. Действителност и недействителност;
4. Възможност и невъзможност;
5. Причиняване, взаимопричиняване и взаимодействие.

Литература:

1. Платон. Парменид, Диалози. Т., 4. София, 1990.
2. Платон. Филеб. Диалози. Т., 4. София, 1990
3. Аристотел. Категории. София, 1992
4. Аристотел. Метафизика. Издателство СОНМ. София, 2000

5. Декарт, Р. Размишления за метода. Вж. Избрани философски произведения. София, 1978
6. Декарт, Р. Правила за ръководство на ума. Вж. Избрани философски произведения. София, 1978
7. Бийкън, Фр. Нов органон. София, 1968
8. Кант, Им. Критика на чистия разум. София, 1967
9. Хегел, Г. Науката логика, Първа част. София, 1966

II. Субектна онтология А/ Непосредствени форми на субектността

1. Не-субектно и субектно;
2. Субстанциално и субектно;
3. Органично и живо; самосъздаването;
4. Субектиране на предметност, пространство и време.

Б/ Субектност и духовност

1. Временост;
2. Собственост и свобода;
3. Субективна субектност и тотализиране;
4. Обективна субектност и обективизиране;
5. Завършеност и не-завършеност на субекта;
6. Творчеството, създаване на създаването;
7. Общности и идентичности;
8. Човешкото обществено.

Литература:

1. Платон. Филеб. Диалози. Т., 4. София, 1990
2. Аристотел, За душата. Любомъдрие. София, 1996
3. Андонов, А. Личност и творческа дейност, София, 1980
4. Андонов, А. Човекът -свободен и несвободен, София, 1977
5. Кант, Им. Критика на чистия разум. София, 1967
6. Хегел, Г. Феноменология на духа. София, 1969
7. Хегел, Г. Науката логика. Втора част. София, 1967
8. Сартр, Ж.ан-Пол, Битие и нищо. София, 1994
9. Сартр, Ж.ан-Пол, Критика на диалектическия разум
10. Хайдегер, М. Битие и време
11. Поршнев, Б. Ф. За началото на човешката история. София, 1981
12. Дюи, Д. Как мислим. София